धातुकस्य इड्विकल्पः। स्यन्दिता-[1]स्यन्ता इति। [2]स्यन्दित्वा-स्यन्त्वा, [3]स्यन्नः, [4]स्यन्दनः, [5]अनुष्यन्दमानः, [A]विष्यन्दमानः, परिष्यन्दमानः, अभिष्यन्दमानः, निष्यन्दमानः, अनुस्यन्दमानः, विस्यन्दमानः, परिस्यन्दमानः, अभिस्यन्दमानः, निस्यन्दमानः, णिनिप्रत्यये [B]निष्यन्दी, [6]स्यदः, अश्वस्यदः, गोस्यदः, [7]स्यन्त्स्यन्, [8]सिन्धुः, स्यन्दम् २-[C]स्यन्त्वा २, इत्यादिकानि रूपाणि अस्य धातोः विशेषेण भवन्तीति ज्ञेयम्।

(1973) "**स्यम वितर्के**" (X-चुरादिः-1694. अक. सेट्. आत्म.)

आकुस्मीयः। '**स्यल**—' इति **न्यासकारः** (6-2-133)।

'स्यमेः स्यमति शब्दार्थे **वितर्के स्यामयेत णौ** ॥' (श्लो. 148) इति **देवः**। स्यामकः-मिका, सिस्यामयिषकः-षिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि **कलयति**वत् (176) ज्ञेयानि। युचि [D]स्यामनः।

---

1. ऊदित्वात् इड्विकल्पः। इडभावपक्षे धातुदकारस्य चर्त्वेन तकारः। तस्य 'झरो झरि—' (8-4-65) इति पाक्षिको लोपः। एवं तव्यदादिष्वपि बोध्यम्।
2. ऊदित्वात् इड्विकल्पः। इडभावपक्षे 'क्त्वि स्कन्दिस्यन्दोः' (6-4-31) इति नलोपो निषिध्यते। 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति सेटः क्त्वायाः कित्त्वनिषेधात् उपधानकारलोपो न।
3. निष्ठायाः 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इत्यनिट्त्वम्। निष्ठातकारधातुदकारयोः नत्वम्।
4. 'अनुदात्तेतश्च—' (3-2-149) इति युच्प्रत्ययः।
5. 'अनुविपर्यभिनिभ्यः **स्यन्दते**रप्राणिषु' (8-3-72) इति सकारस्य विकल्पेन मूर्द्धन्यादेशः। **अनुस्यन्दमानः** मत्स्यः, जलं वा। अत्र न षत्वम्। 'अप्राणिषु' (8-3-72) इत्युक्तेः।
6. '**स्यदो** जवे' (6-4-28) इति जवेऽभिधेये घञ् नलोपो वृद्ध्यभावश्च निपात्यते। अन्यत्र **घृतस्यन्दः** इत्येव; न नलोपादिकम्।
7. 'वृद्भ्यः स्यसनोः' (1-3-92) इति परस्मैपदं वा। 'न वृद्भ्यः चतुर्भ्यः' (7-2-59) इतीण्निषेधः।
8. औणादिके (द. उ. 1-96) उप्रत्यये संप्रसारणे च रूपमेवम्। स्यन्दतेऽत्यर्थमिति **सिन्धुः**=समुद्रः, नदविशेषश्च।

A. '**विष्यन्दमान**रुधिरो रक्त**विस्यन्द**पाटलान्।' भ. का. 9-74.

B. 'सायं शशाङ्ककिरणाहतचन्द्रकान्त-
निष्यन्दिनीरनिकरेण कृताभिषेकाः।' शि. व. 4-58.

C. '**स्यन्त्वा स्यन्त्वा** दिवश्शम्भोः मूर्ध्नि स्कन्त्वा भुवं गतम्।' भ. का. 22-11.

D. '**अस्यामनः** क इव गूरयतेऽत्र मुष्टिम्.....॥' धा. का. 3-35.